

ຫົວຂໍ້ວິໄຈ: ສຶກສາເລື່ອງຄວາມພໍໃຈຂອງນັກສຶກສາຄູບີສຸດທ້າຍສາຍພາສາອັງກິດຕໍ່ກັບການວິໄຈໃນຊັ້ນ ຮຽນຂອງ ນັກສຶກສາຄູ

ຜູ້ວິໄຈ : ອຳພອນ ຂາວເພຍສຸພິມ¹ ວົງສະຫວັນ ໄຊຍະລາດ² ສີຫານຸລາດ ທານະຂັນຕີ³

¹ອາຈານ ຫ້ອງການສິ່ງເສີມວິຊາການ, ວິທະຍາໄລຄູ ສະຫວັນນະເຂດ, ສປປ.ລາວ

E-mail: amphu72@yahoo.com

²ຄູສອນ ໜ່ວຍງານວັດປະເມີນຜົນ-ປະກາສະນິຍະບັດ, ວິທະຍາໄລຄູ ສະຫວັນນະເຂດ, ສປປ.ລາວ

³ຄູສອນໜ່ວຍງານເຝິກປະສົບການ-ເຝິກຫັດວິຊາຊີບຄູ, ວິທະຍາໄລຄູ ສະຫວັນນະເຂດ, ສປປ.ລາວ

ບົດຄັດຫຍໍ້

ການວິໄຈນີ້ເປັນການວິໄຈດ້ານປະລິມານ ເຊິ່ງມີຈຸດປະສົງເພື່ອສຶກສາກ່ຽວກັບລະດັບຄວາມພໍໃຈຂອງ
ນັກສຶກສາຄູພາສາອັງກິດບີສຸດທ້າຍ ຕໍ່ກັບການຈັດການຮຽນ-ການສອນວິຊາວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຄື: 1) ດ້ານການສອນວິໄຈ
ໃນຫ້ອງຮຽນຂອງຄູ, 2) ດ້ານການໃຫ້ຄຳປຶກສາຂອງຄູຜູ້ແນະນຳເຮັດການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ, 3) ດ້ານເນື້ອໃນຂອງປຶ້ມ
ແບບຮຽນວິຊາວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ ເຊິ່ງອາດຈະນຳໄປສູ່ແນວທາງໃນການພັດທະນາການຮຽນ-ການສອນວິຊາວິໄຈໃນຊັ້ນ
ຮຽນຢູ່ໃນວິທະຍາໄລຄູແຫ່ງຕ່າງໆທົ່ວປະເທດລາວ. ກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງການວິໄຈແມ່ນນັກສຶກສາຄູພາສາອັງກິດບີສຸດທ້າຍ
ຂອງວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດສຶກສາຮຽນ 2017-2018 ເຊິ່ງມີທັງໝົດ 57 ຄົນ, ຍິງ 44 ຄົນ. ສະຖິຕິທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນ
ການວິເຄາະຂໍ້ມູນດ້ານປະລິມານຄັ້ງນີ້ແມ່ນສ່ວນຮ້ອຍ, ຄ່າສະເລ່ຍ ແລະ ຄ່າປ່ຽງເບນມາດຕະຖານ. ຜົນການວິໄຈຊີ້ໃຫ້
ເຫັນວ່າ ໃນ 5 ດ້ານກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງປຶ້ມແບບຮຽນ, ກຸ່ມຕົວຢ່າງໄດ້ມີຄວາມພໍໃຈໃນລະດັບປານກາງ ຍົກເວັ້ນ
ຄວາມແອອັດດ້ານເນື້ອໃນຂອງປຶ້ມແບບ ເຊິ່ງມີລະດັບຄວາມພໍໃຈໃນລະດັບຕ່ຳ. ດ້ານການສອນຂອງຄູປະກອບມີ 6
ດ້ານ, ໃນນັ້ນ ມີ 5 ດ້ານໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງໃນລະດັບຕ່ຳ ແລະ ມີພຽງດ້ານດຽວທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈໃນ
ລະດັບປານກາງ ຄື: ການປະເມີນຄວາມຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນ. ແລະ ກ່ຽວກັບການໃຫ້ຄຳແນະນຳຂອງຄູຜູ້ແນະນຳເຮັດການ
ວິໄຈ ມີທັງໝົດ 5 ດ້ານ, ໃນນັ້ນ ມີສີ່ດ້ານທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈໃນລະດັບຕ່ຳ ເຊິ່ງມີພື້ນຖານດຽວທີ່ມີຄວາມພໍໃຈ
ລະດັບປານກາງ ເຊັ່ນ: ດ້ານວຸດທິຂອງຄູຜູ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ.

ຄຳສັບສຳຄັນ: ວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ, ຄວາມພໍໃຈ, ນັກສຶກສາ

1. ພາກສະເໜີ

1.1 ຄວາມເປັນມາ

ວິຊາວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນໄດ້ຮັບການຮັບຮອງເຂົ້າບັນຈຸໃນຫຼັກສູດສ້າງຄູທົ່ວປະເທດຢ່າງເປັນທາງການໃນປີ
2006. ຈຸດປະສົງຂອງການນຳເອົາວິຊາວິໄຈໃນຊັ້ນເຂົ້າໃນຫຼັກສູດສ້າງຄູແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ນັກສຶກສາທີ່ຈົບຫຼັກສູດສ້າງຄູ
ສາຂາວິຊາຄູອະນຸບານ, ຄູປະຖົມ ແລະ ຄູມັດທະຍົມ ຮູ້ການແກ້ໄຂບັນຫາການຮຽນ-ການສອນຢູ່ໃນຊັ້ນຮຽນຂອງຕົນ
ໂດຍຜ່ານການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ (ກສຄ, ກຊ.ສສ, 2006)

ນັກສຶກສາຄູຕ້ອງໄດ້ຮຽນພາກທິດສະດີຂອງການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນໃນຂະນະທີ່ກຳລັງຮຽນຢູ່ວິທະຍາໄລຄູ
ແລະ ຈຳຕ້ອງໄດ້ເຝິກເຮັດການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນໄປພ້ອມເວລາເຝິກຫັດວິຊາຊີບຄູຢູ່ທີ່ໂຮງຮຽນສາມັນໃນພາກຮຽນສຸດ
ທ້າຍຂອງຫຼັກສູດສ້າງຄູຮ່ວມກັບນັກສຶກສາຄູດ້ວຍກັນ. ການເຝິກເຮັດການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນນີ້ແມ່ນດຳເນີນເປັນຄູ່ ຫຼື
ເປັນກຸ່ມບໍ່ເກີນ 3 ຄົນ ພາຍໃຕ້ຫົວຂໍ້ກ່ຽວກັບການຮຽນຂອງນັກຮຽນ ຫຼື ການສອນຂອງຄູເອງ. ໃນໄລຍະທີ່ເຝິກເຮັດ
ການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຢູ່ໂຮງຮຽນສາມັນ, ກຸ່ມວິໄຈແຕ່ລະກຸ່ມຈະໄດ້ຮັບຄູແນະນຳເຮັດການວິໄຈໃນຊັ້ນຈາກວິທະຍາໄລຄູ
1 ຄົນ ເຊິ່ງເປັນຄູຜູ້ທີ່ມີປະສົບການໃນການເຮັດການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ ແລະ ເປັນທີ່ຍອມຮັບທາງດ້ານວຸດທິ. ກຸ່ມວິໄຈທີ່

ເປັນນັກສຶກສາຄູໃນເວລາລົງເຝິກຫັດວິຊາຊີບຄູນັ້ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ສໍາເລັດການເກັບກຳຂໍ້ມູນຕ່າງໆກ່ຽວກັບການວິໄຈຂອງຕົນ ແລະ ຈະຕ້ອງໄດ້ສໍາເລັດການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ຂຽນເປັນບົດລາຍການວິໄຈໃຫ້ສໍາເລັດໄປພ້ອມກັບການສິ້ນສຸດຂອງເວລາເຝິກຫັດວິຊາຊີບຄູຢູ່ໂຮງຮຽນສາມັນ. ຕະຫຼອດໄລຍະເວລາທີ່ດໍາເນີນການວິໄຈນັ້ນ, ກຸ່ມວິໄຈຈະຕ້ອງໄດ້ຈັດສັນເວລາປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບການວິໄຈຂອງຕົນກັບຄູຜູ້ແນະນຳການວິໄຈຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ. ແລະ ຫຼັງຈາກກັບຄືນຈາກເຝິກຫັດວິຊາຊີບຄູແລ້ວ ກຸ່ມວິໄຈຕ້ອງໄດ້ນຳສະເໜີຜົນງານການວິໄຈກຸ່ມຂອງຕົນຊຶ່ງໜ້າຄະນະກຳມະການຢູ່ທີ່ວິທະຍາໄລຄູ (ກສຄ, 2010)

ຜ່ານການສຶກສາກ່ຽວກັບຄະແນນການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງນັກສຶກສາຄູວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດສຶກສາຮຽນ 2016-2017 ເຫັນວ່ານັກສຶກສາສ່ວນຫຼາຍມີຄະແນນເຮັດການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຕໍ່າ ແລະ ທັກສະການນຳສະເໜີຜົນງານການວິໄຈກຸ່ມຢູ່ໃນລະດັບຄະແນນຕໍ່າ (ບົດລາຍງານປະຈຳປີ.ວຄສ, 2017).

ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງມີຄວາມສໍາຄັນທີ່ຈະຕ້ອງສຶກສາ ແລະ ຄົ້ນຫາສາເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ນັກສຶກສາຄູປີສຸດທ້າຍຂອງວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດມີຄະແນນຄວາມສໍາເລັດໃນການເຮັດວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຕໍ່າ ເພື່ອຊອກຫາແນວທາງໃນການປັບປຸງໃຫ້ນັກສຶກສາຄູຮຸ້ນຕໍ່ໄປໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດໃນການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນສູງຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆ.

1.2 ການທົບທວນເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ການວິໄຈນີ້, ຜູ້ວິໄຈໄດ້ສຶກສາ ແລະ ທົບທວນເອກະສານຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຫົວຂໍ້ວິໄຈດັ່ງນີ້:

1.2.1 ຄວາມໝາຍ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນຂອງການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ

ອີງຕາມ (Field, 1997), ການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນແມ່ນການຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆຂອງການຮຽນ-ການສອນຢູ່ໃນຊັ້ນຮຽນ. ຄູສອນມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການຊີ້ແຈງບັນຫາຕ່າງໆທີ່ພົວພັນເຖິງການສອນຂອງຕົນ ແລະ ຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນທີ່ຕົນເອງສອນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ກໍ່ສາມາດກຳນົດແຜນວິທີແກ້ໄຂບັນຫາໂດຍຜ່ານຂະບວນການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ.

ການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ, ໂດຍປົກກະຕິ, ຈະນຳໃຊ້ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາການຮຽນ-ການສອນຢູ່ໃນຊັ້ນຮຽນ. ເຊິ່ງມັນມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການຊ່ວຍໃຫ້ຄູສອນປັບປຸງການສອນຂອງຕົນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າເລື້ອຍໆ (Rattana Buasavan, B.E 2544). ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, (Sutima Mekhavan) ຍັງຢືນຢັນວ່າການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ມີປະໂຫຍດຫຼາຍຕໍ່ກັບຄູ ແລະ ນັກຮຽນ.

(S.Watsana, Pravalit B.E 2541) ໄດ້ຊີ້ແຈງວ່າການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍຕໍ່ການແກ້ໄຂບັນຫາການຮຽນ-ການສອນຢູ່ໃນຊັ້ນຮຽນ, ມັນສາມາດປັບປຸງທັກສະການສອນຂອງຄູ ແລະ ເພີ່ມຄວາມສາມາດໃນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ. ຜ່ານຂະບວນການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ, ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດມີການປ່ຽນແປງທີ່ດີຂຶ້ນໃນຂະບວນການຮຽນ-ການສອນ.

ຈາກການສຶກສາ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າບົດຄວາມ, ເອກະສານຕ່າງໆ ແລະ ບົດວິໄຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນແມ່ນການວິໄຈກ່ຽວກັບບັນຫາການຮຽນ-ການສອນຢູ່ໃນຊັ້ນຮຽນຕ່າງໆໃນທຸກລະດັບ ເຊິ່ງມີຄວາມສໍາຄັນສໍາລັບຄູສອນທີ່ຈະນຳໄປໃຊ້ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດໃນການແກ້ໄຂບັນຫາການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ຊຸກຍູ້ຜູ້ຮຽນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ນອກນັ້ນ, (Vichit Suratreungxai, B.E. 2546) ຍັງໄດ້ເວົ້າວ່າຄູ່ມືການວິໄຈທີ່ມີຮູບປະຮຽນໃຫ້ມີການສະແດງອອກທາງດ້ານຜົນການຮຽນທີ່ດີຂຶ້ນ.

1.2.2 ແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ

(Freeman, 1998) ໄດ້ກ່າວວ່າບັນດາຄູ່ມືທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຄວນປະກອບມີ 6 ບາດກ້າວອັນສໍາຄັນ ທີ່ຄູສອນຕ້ອງໄດ້ຄຳນຶງເຖິງ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ເຂົ້າໃຈໃຫ້ເລິກເຊິ່ງ ເພື່ອວ່າຈະສາມາດຖ່າຍທອດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮຽນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ນອກນັ້ນ, (Vichit Suratreungxai, B.E. 2546) ຍັງໄດ້ເວົ້າວ່າຄູ່ມືການວິໄຈທີ່ມີຮູບປະ

ທຳນັ້ນຕ້ອງປະກອບມີ 7 ຂັ້ນຕອນທີ່ສຳຄັນ ແລະ ກໍ່ບໍ່ຄວນຂ້າມຂັ້ນຕອນໃດໜຶ່ງ. ເມື່ອຄູສອນ ແລະ ຜູ້ຮຽນໄດ້ພິຈາລະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ 7 ຂັ້ນຕອນດັ່ງກ່າວຢ່າງຖືກຕ້ອງແລ້ວ, ຖືວ່າຄູຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ມີບົດວິໄຈເປັນທີ່ຍອມຮັບໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຢູ່ໃນຊັ້ນຮຽນ ແລະ ຜູ້ຮຽນຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງທາງດ້ານການຮຽນຢ່າງໜ້າພໍໃຈ.

ຈາກຄຳຢືນຢັນຂອງນັກຄົ້ນຄວ້າສອງທ່ານດັ່ງກ່າວ, ສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ຄູ່ມືການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຄວນປະກອບມີ 6 ຫຼື 7 ຂັ້ນຕອນ ທີ່ວ່ານັກພັດທະນາຍັ້ມຄູ່ມືການວິໄຈຈະຕ້ອງໄດ້ຄຳນຶງເຖິງ. ເວລາພັດທະນາຄູ່ມືການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ, ຜູ້ຮຽນຄູ່ມືດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ມີຄວາມຊຳນານ, ມີປະສົບການດ້ານອາຊີບນີ້ ແລະ ມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນໃນລະດັບທີ່ແນ່ນອນ.

1.2.3 ຄວາມພໍໃຈ

1). ຄວາມໝາຍຂອງຄວາມພໍໃຈ

(Parinya Jalerat, 2003) ໄດ້ໃຫ້ນິຍາມຄວາມພໍໃຈວ່າ ມັນເປັນຄວາມຮູ້ສຶກ ຫຼື ທັດສະນະສ່ວນບຸກຄົນ ຕໍ່ກັບສິ່ງຕ່າງໆທີ່ໄດ້ຮັບການມອບໝາຍ ຫຼື ກະທຳ ເຊິ່ງສິ່ງດັ່ງກ່າວຈະເປັນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມຍິນດີຫຼາຍໜ້ອຍພຽງໃດ.

(Cholany Desachinda, 2001) ໄດ້ຢືນຢັນວ່າຄວາມພໍໃຈແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກ ຫຼື ທັດສະນະຂອງຄົນທີ່ພົວພັນທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມຕໍ່ສິ່ງໃດໜຶ່ງ.

ສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ ຄວາມພໍໃຈແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກ ຫຼື ອາລົມຂອງບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຄົນທີ່ໄປທີ່ມາຈາກພື້ນຖານວັດທະນາທຳອັນດຽວກັນ ຫຼື ຈາກວັດທະນະທຳທີ່ຕ່າງກັນ. ຄວາມຮູ້ສຶກສ ຫຼື ອາລົມເລົ່ານັ້ນແມ່ນພົວພັນເຖິງວຽກ ຫຼື ສິ່ງຕ່າງໆທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກະທຳ ຫຼື ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳລັງພົບພໍ້ຢູ່ ຫຼື ໄດ້ປະສົບພົບພໍ້ມາແລ້ວ.

2). ແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບຄວາມພໍໃຈ

(Sutep Phanisaphan, B.E. 2541) ໄດ້ມີຄວາມເຊື່ອວ່າບັນດາແຮງຈູງໃຈແມ່ນສິ່ງໜຶ່ງທີ່ກະຕຸ້ນ ຫຼື ບັນດານໃຫ້ຄົນເກີດມີຄວາມພໍໃຈຕໍ່ກັບສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ ເຊັ່ນ:

- ແຮງຈູງໃຈໃນຄວາມສົນໃຈທາງດ້ານສັງຄົມ ຄື: ພື້ອນຮ່ວມງານ, ການພົບປະສ້າງສັນ, ຍາດຕິພົນ້ອງ ແລະ ອື່ນໆ.
- ແຮງຈູງໃຈໃນເລື່ອງອຸດົມການເຊິ່ງໝາຍເຖິງບາງສິ່ງທີ່ສາມາດຕອບສະໜອງວິໄສຄວາມຕ້ອງການໃນໜ້າທີ່ການງານ.
- ແຮງຈູງໃຈໃນເລື່ອງຄ່ານິຍົມ ຄື: ເງິນ, ຄ່າ ເລົ່ານີ້ເປັນຕົ້ນ.
- ແຮງຈູງກ່ຽວກັບສິ່ງຕ່າງໆທີ່ສາມາດຮູ້ສຶກສາ, ເຫັນ ແລະ ສາມາດສຳຜັດໄດ້ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ໄປເກີດມີຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມສຸກຂຶ້ນມາໄດ້.

1.2.4 ການປະເມີນຄ່າຄວາມພໍໃຈ

(Pya Jalerat, B.E. 2646), ໄດ້ສະຫຼຸບກ່ຽວກັບເຄື່ອງມືການປະເມີນຄວາມພໍໃຈໄວ້ຫຼາຍວິທີດັ່ງນີ້:

1. ການນຳໃຊ້ຊຸດຄຳຖາມທີ່ອອກແບບສຳລັບສືບຄົ້ນຫາແນວຄວາມຄິດ ແລະ ທັດສະນະຂອງປະຊາກອນກຸ່ມເປົ້າໝາຍ.
2. ການນຳໃຊ້ແບບສຳພາດທີ່ອອກແບບສຳລັບສືບຄົ້ນຫາແນວຄວາມຄິດ ແລະ ທັດສະນະຂອງປະຊາກອນກຸ່ມເປົ້າໝາຍ.
3. ການນຳໃຊ້ແບບສັງເກດທີ່ອອກແບບສຳລັບສືບຄົ້ນຫາແນວຄວາມຄິດ ແລະ ທັດສະນະຂອງປະຊາກອນກຸ່ມເປົ້າໝາຍທີ່ສາມາດເປັນສັນຍານແທນຄວາມພໍໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ.

2 ຈຸດປະສົງຂອງການວິໄຈ

ການວິໄຈນີ້ປະກອບມີ 3 ຈຸດປະສົງຄື:

2.1. ສືບຄົ້ນຫາປັດໄຈຕ່າງໆທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມສາມາດໃນການເຮັດການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງນັກສຶກສາຄູປີສຸດທ້າຍສາຍພາສາອັງກິດ.

2.2. ຊອກຫາລະດັບຄວາມພໍໃຈຂອງນັກສຶກສາຄູປີສຸດທ້າຍສາຍພາສາອັງກິດຕໍ່ກັບຄູ່ມື ແລະ ຄູໃຫ້ຄໍາປຶກສາການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ.

ຊອກຫາແນວທາງທີ່ເປັນໄດ້ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະນຳກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຜູ້ເຊິ່ງມີບົດບາດໃນການພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ຄູ່ມືວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ.

3 ວິທີດຳເນີນການວິໄຈ

3.1 ກຸ່ມຕົວຢ່າງ

ກຸ່ມຕົວຢ່າງປະກອບມີ 57 ຄົນ, ຍິງ 44 ຄົນ ເຊິ່ງເປັນນັກສຶກສາຄູປີສຸດທ້າຍສາຍພາສາອັງກິດກຸ່ມທີ່ຮຽນຢູ່ໃນຊັ້ນດຽວກັນໃນຈຳນວນທັງໝົດ 68 ຄົນ. ກຸ່ມປະຊາກອນດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກເລືອກແບບມິຈຸດປະສົງ ດ້ວຍເຫດຜົນຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້: 1). ພວກເຂົາເປັນນັກສຶກສາຄູປີສຸດທ້າຍເໝືອນກັນ ແລະ ໄດ້ຮຽນຈົບວິຊາວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນມາແລ້ວ. 2). ພວກເຂົາໄດ້ເຄີຍເຮັດການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນມາແລ້ວໃນໄລຍະທີ່ລົງໄປເຝິກຫັດວິຊາຊີບຄູຢູ່ໂຮງຮຽນສາມັນ, ແລະ 3). ພວກເຂົາມີຄວາມສະໝັກໃຈໃນການໃຫ້ຂໍ້ມູນແກ່ຜູ້ວິໄຈນີ້.

3.2 ເຄື່ອງມືໃນການວິໄຈ

ການວິໄຈນີ້ໄດ້ນຳໃຊ້ແບບສອບຖາມເປັນເຄື່ອງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ເຊິ່ງເຄື່ອງມືນີ້ປະກອບມີຂໍ້ມູນສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ລະດັບຄວາມພໍໃຈຕໍ່ກັບຄູ່ມືວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ ແລະ ຕໍ່ກັບຄູສອນວິຊາວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ. ສະຖິຕິທີ່ໃຊ້ວິເຄາະຂໍ້ມູນປະລິມານແມ່ນສ່ວນຮ້ອຍ, ຄ່າສະເລ່ຍ ແລະ ຄ່າບ່ຽງເບນມາດຕະຖານ.

3.3 ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນໄດ້ດຳເນີນໄປຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

3.2.1 ພັດທະນາແບບສອບຖາມເຊິ່ງປະກອບມີ 3 ພາກ ຄື: 1). ຂໍ້ມູນສ່ວນບຸກຄົນ, ລະດັບຄວາມພໍໃຈຕໍ່ກັບຄູ່ມືວິຊາວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ, ແລະ 3). ລະດັບຄວາມພໍໃຈຕໍ່ກັບພຶດຕິກຳການສອນຂອງຄູວິຊາວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ.

3.2.2 ຂໍ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຜູ້ຊ່ຽວຊານພິຈາລະນາຮ່າງແບບສອບຖາມວ່າມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບຕົວປ່ຽນຂອງການວິໄຈເລື່ອງນີ້ຫຼືບໍ່ ໂດຍການໃຫ້ຄະແນນໃນແຕ່ລະຂໍ້ຄຳຖາມໃນລະບົບ IOC.

3.2.3 ແຈກຢາຍແບບສອບຖາມໃຫ້ນັກສຶກສາກຸ່ມຕົວຢ່າງຕອບຄຳຖາມ ແລ້ວ ເກັບຄືນ.

3.4 ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

ຂໍ້ມູນໄດ້ຖືກນຳມາວິເຄາະໂດຍການໃຊ້ແບບສ່ວນຮ້ອຍສຳລັບຂໍ້ມູນສ່ວນບຸກຄົນຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງ. ສ່ວນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລະດັບຄວາມພໍໃຈຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງຕໍ່ກັບເນື້ອໃນປຶ້ມຄູ່ມື ແລະ ພຶດຕິກຳການສອນຂອງຄູແມ່ນຖືກວິເຄາະດ້ວຍຄ່າສະເລ່ຍ ແລະ ຄ່າບ່ຽງເບນມາດຕະຖານ. ຄວາມທ່ຽງຕົງຂອງລະດັບຄວາມພໍໃຈໃນເລື່ອງເນື້ອໃນປຶ້ມຄູ່ມື ແລະ ພຶດຕິກຳການສອນຂອງຄູ ແມ່ນໄດ້ຮັບການກວດສອບຈາກຜູ້ຊ່ຽວຊານ 3 ທ່ານ ເຊິ່ງມີຄ່າທ່ຽງຕົງຢູ່ທີ່ 0.5-1.00.

4 ຜົນການວິໄຈ

ຜົນການວິໄຈໄດ້ຖືກນຳມາອະທິບາຍ ໂດຍອີງຈຸດປະສົງຂອງການວິໄຈ ດັ່ງນີ້:

4.1 ຂໍ້ມູນສ່ວນບຸກຄົນຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງໄດ້ສະແດງຢູ່ໃນຕາຕະລາງ 1.

ຕາຕະລາງ 1 ຂໍ້ມູນສ່ວນບຸກຄົນຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງ

ລ.ດ	ຂໍ້ມູນສ່ວນບຸກຄົນ	ຈຳນວນ (n=57)	ສ່ວນຮ້ອຍ (%)
1	ເພດ		
	ຊາຍ	13	22.80
	ຍິງ	44	77.19
2	ຊັ້ນປີຮຽນ		
	ປີທີ 4	57	100
	ປີທີ 1-3	0	0

ດັ່ງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢູ່ໃນຕາຕະລາງ 1, ຈຳນວນຜູ້ຕອບຂໍ້ມູນ 57 ຄົນ ເພດຍິງກວມເອົາ ຈຳນວນຫຼາຍກວ່າເພດຊາຍ ເຊິ່ງມີເຖິງ 77.19%. ສ່ວນເພດຊາຍມີ 22.80%. ເຊິ່ງຈຳນວນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນນັ້ນມາຈາກຊັ້ນຮຽນປີທີ 4 ທັງໝົດ ກວມເອົາ 100%.

4.2 ລະດັບຄວາມພໍໃຈຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງຕໍ່ກັບພຶດຕິກຳການສອນຂອງຄູ

ຕາຕະລາງ 2 ລະດັບຄວາມພໍໃຈຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງຕໍ່ກັບພຶດຕິກຳການສອນຂອງຄູ

ລາຍການ	ຈຳນວນ n=57	ລະດັບຄວາມ ພໍໃຈ	ສະເລ່ຍ	ຄ່າບ່ຽງເບນ ມາດຕະຖານ
ບົດສອນເໝາະສົມກັບຈຸດປະສົງຂອງ ບົດຮຽນ	57	ຕໍ່າ	2	0.5
ຄວາມສົມດູນລະຫວ່າງການສອນທົດສະດີ ກັບພາກປະຕິບັດ	57	ຕໍ່າ	1.4	0.5
ມີຕົວຢ່າງທີ່ຈະແຈ້ງ ເປັນຮູບປະທຳ	57	ຕໍ່າ	2.2	0.4
ໃຊ້ເຄື່ອງປະຈັກຕາເຂົ້າຊ່ວຍຜູ້ຮຽນ	57	ຕໍ່າ	2.4	0.5
ນຳໃຊ້ຫຼາຍເທັກນິກການສອນ	57	ຕໍ່າ	2.9	0.3
ປະເມີນຄວາມຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນເປັນປົກກະຕິ	57	ປານກາງ	3.0	0.4
ລວມລາຍການທັງໝົດ 6 ຂໍ້	ສະເລ່ຍ	ຕໍ່າ	2.2	0.4

ດັ່ງທີ່ສະແດງຢູ່ຕາຕະລາງ 2, ມັນໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າລະດັບຄວາມພໍໃຈຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງຕໍ່ກັບພຶດຕິກຳການສອນຂອງຄູມີທັງໝົດ 6 ຂໍ້ ເຊິ່ງຢູ່ລະດັບ 1.4-3.00. ເມື່ອພິຈາລະນາໂດຍລວມທັງ 6 ລາຍການ ກ່ຽວກັບພຶດຕິກຳການສອນຂອງຄູ ເຫັນວ່າໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈໃນລະດັບ 2.2 ເຊິ່ງເປັນລະດັບຕໍ່າ. ເມື່ອພິຈາລະນາປະເດັນເປັນລາຍການເຫັນວ່າການປະເມີນຄວາມຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈຢູ່ທີ່ 3.00 ລະດັບປານກາງ, ຕາມມາດ້ວຍ ຄູນຳໃຊ້ຫຼາຍເທັກນິກການສອນຢູ່ທີ່ 2.90 ລະດັບຕໍ່າ ແລະ ຄູນຳໃຊ້ເຄື່ອງປະຈັກຕາເຂົ້າໃນການສອນຢູ່ທີ່ 2.40 ລະດັບຕໍ່າ ຕາມລຳດັບ.

ຕາຕະລາງ 3 ລະດັບຄວາມພໍໃຈຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງຕໍ່ກັບການໃຫ້ຄໍາເຝິກສາຂອງຄູ່ຜູ້ແນະນໍາການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຕະຫຼອດໄລຍະລົງເຝິກຫັດວິຊາຊີບຄູຢູ່ທີ່ໂຮງຮຽນສາມັນ

ລາຍການ	ຈໍານວນ n=57	ລະດັບຄວາມ ພໍໃຈ	ສະເລ່ຍ	ຄ່າບ່ຽງເບນ ມາດຕະຖານ
ໄດ້ຮັບຄໍາແນະນໍາຈາກຄູ່ແນະນໍາການວິໄຈ ປົກກະຕິ	57	ຕໍ່າ	2	0.7
ຄວາມສະດວກໃນການພົບຄູ່ແນະນໍາການ ວິໄຈ	57	ຕໍ່າຫຼາຍ	1.8	0.7
ຄູ່ແນະນໍາວິໄຈໄດ້ເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ຕົນ ໃນການເຮັດການວິໄຈຄັ້ງນີ້	57	ຕໍ່າ	2.2	0.4
ຄູ່ມີອຸດທິພຽງພໍໃນການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາແກ່ ຕົນຕໍ່ກັບການເຮັດວິໄຈຄັ້ງນີ້	57	ປານກາງ	3.4	0.5
ຄູ່ແນະນໍາວິໄຈໄດ້ມີເວລາພຽງພໍໃຫ້ແກ່ຕົນ ເອງເພື່ອຂໍຄໍາເປິກສາຕະຫຼອດໄລຍະເວລາ ເຮັດການວິໄຈ	57	ຕໍ່າຫຼາຍ	1.9	0.8
ລວມທັງໝົດ 5 ລາຍການ	ສະເລ່ຍ	ຕໍ່າ	2.3	0.6

ຂໍ້ມູນໃນຕາຕະລາງ 3 ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າລະດັບຄວາມພໍໃຈຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງຕໍ່ກັບຄູ່ແນະນໍາວິໄຈທັງໝົດ 5 ລາຍການ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 1.8-3.40. ເມື່ອພິຈາລະນາໂດຍລວມທັງ 5 ລາຍການ ກ່ຽວກັບຄູ່ແນະນໍາວິໄຈ ເຫັນວ່າໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈໃນລະດັບ 2.3 ເຊິ່ງເປັນລະດັບຕໍ່າ. ເມື່ອພິຈາລະນາປະເດັນເປັນລາຍການ ເຫັນວ່າຄູ່ແນະນໍາວິໄຈມີອຸດທິພຽງພໍໃນການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາແກ່ຜູ້ວິໄຈກຸ່ມຕົວຢ່າງເຊິ່ງໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈຢູ່ທີ່ 3.40 ລະດັບປານກາງ, ຕາມມາດ້ວຍ ຄູ່ແນະນໍາວິໄຈມີປະໂຫຍດໃນການໃຫ້ຄໍາເປິກສາ ຢູ່ທີ່ 2.20 ລະດັບຕໍ່າ ແລະ ໄດ້ຮັບຄໍາແນະນໍາຈາກຄູ່ແນະນໍາວິໄຈຢູ່ທີ່ 2.00 ລະດັບຕໍ່າ ຕາມລໍາດັບ.

ຕາຕະລາງ 4 ລະດັບຄວາມພໍໃຈຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງຕໍ່ກັບເນື້ອໃນປຶ້ມຄູ່ມືແບບຮຽນວິຊາວິໄຈ

ລາຍການ	ຈໍານວນ n=57	ລະດັບຄວາມ ພໍໃຈ	ສະເລ່ຍ	ຄ່າບ່ຽງເບນມາດ ຕະຖານ
ຄວາມເໝາະສົມທາງດ້ານເນື້ອໃນຂອງປຶ້ມ ວິໄຈ	57	ປານກາງ	3.6	0.5
ຄວາມໜ້າແໜ້ນທາງດ້ານເນື້ອໃນຂອງປຶ້ມ ວິໄຈ	57	ຕໍ່າ	2.8	0.5
ເນື້ອໃນປຶ້ມວິໄຈໄດ້ເປັນປະໂຫຍດໃນ ການນໍາໄປໃຊ້	57	ປານກາງ	3.2	0.4

ບົດເຝິກຫັດໃນປຶ້ມວິໄຈໄດ້ຖືກອອກ ແບບຢ່າງເໝາະສົມສໍາລັບການວິໄຈໃນຊັ້ນ ຮຽນ	57	ປານກາງ	3.5	0.5
ເນື້ອໃນແຕ່ລະພາກປະກອບມີຕົວຢ່າງທີ່ ຊັດເຈນ	57	ປານກາງ	3.4	0.5
ລວມທັງໝົດ 5 ລາຍການ	ສະເລ່ຍ	ປານກາງ	3.3	0.5

ຕາຕະລາງ 4 ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມພໍໃຈຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງຕໍ່ກັບເນື້ອໃນຂອງປຶ້ມແບບຮຽນວິໄຈໃນ 5 ລາຍການ ຢູ່ລະຫວ່າງ 2.80-3.60 ເຊິ່ງເປັນລະດັບຕໍ່າຫາປານກາງ. ເມື່ອພິຈາລະນາໂດຍລວມທັງ 5 ລາຍການ ກ່ຽວກັບ ເນື້ອໃນປຶ້ມແບບຮຽນວິໄຈ ເຫັນວ່າໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈໃນລະດັບ 3.3 ເຊິ່ງເປັນລະດັບປານກາງ. ເມື່ອພິຈາລະນາປະເດັນ ເປັນລາຍການ ເຫັນວ່າຄວາມເໝາະສົມທາງດ້ານເນື້ອໃນຂອງປຶ້ມວິໄຈ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈຢູ່ທີ່ 3.60 ລະດັບປານ ກາງ, ຕາມມາດ້ວຍ ບົດເຝິກຫັດໃນປຶ້ມວິໄຈໄດ້ຖືກອອກແບບຢ່າງເໝາະສົມສໍາລັບການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ ຢູ່ທີ່ 3.50 ລະດັບປານກາງ ແລະ ເນື້ອໃນແຕ່ລະພາກປະກອບມີຕົວຢ່າງທີ່ຊັດເຈນ ຢູ່ທີ່ 3.40 ລະດັບປານກາງ ຕາມລໍາດັບ. ລາຍການທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈຕໍ່າທີ່ສຸດແມ່ນຄວາມໝາແໜ້ນດ້ານເນື້ອໃນຂອງປຶ້ມແບບຮຽນ ຢູ່ທີ່ 2.80 ລະດັບຕໍ່າ.

5. ການອະພິປາຍຜົນ

ໂດຍອີງໃສ່ຜົນການວິໄຈ, ຈຶ່ງໄດ້ນໍາເອົາຈຸດຕ່າງໆທີ່ສໍາຄັນຂຶ້ນມາສົນທະນາດັ່ງນີ້:

5.1 ໃນດ້ານຄວາມພໍໃຈຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງຕໍ່ກັບພຶດຕິກຳການສອນຂອງຄູວິໄຈ ໃນ 6 ລາຍການເຫັນວ່າຄ່າສະເລ່ຍ ຂອງລະດັບຄວາມພໍໃຈຢູ່ທີ່ 2.2 ເຊິ່ງເປັນລະດັບຕໍ່າ.ສາເຫດອາດເປັນຍ້ອນວ່າຄູອາດຈະມີບັນຫາໃນການຖ່າຍທອດ ຄວາມຮູ້ເນື້ອໃນຈາກປຶ້ມແບບຮຽນໄປໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮຽນໃນຂະນະທີ່ຮຽນຢູ່ໃນຫ້ອງ. ຄູມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງພຶດຕິ ກຳການສອນຂອງຕົນຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸຢູ່ໃນແບບສອບຖາມເພື່ອໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບຂອງຜູ້ຮຽນຫຼາຍຂຶ້ນ. ຂໍ້ນີ້ ສອດຄ່ອງກັບຜົນການສຶກສາຂອງ (Sutep Phanisaphan, B.E. 2541) ທີ່ໄດ້ສະຫຼຸບວ່າແຮງຈູງໃຈ ຫຼື ຄວາມສົນໃຈ ສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ຫາກມີປະຕິສໍາພັນທີ່ເໝາະສົມລະຫວ່າງກັນ ແລະ ກັນ ເຊັ່ນ: ລະຫວ່າງເພື່ອນງານ, ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາ, ຜູ້ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາ ແລະ ອື່ນໆ. ອີກທາງໜຶ່ງ, ຄູສອນອາດຄວນຈະປັບປຸງພຶດຕິກຳການສະແດງອອກໃນເວລາສິດສອນ ໃນຮູບແບບທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດບັນຍາກາດທີ່ດີທາງດ້ານມະນຸດສໍາພັນລະຫວ່າງຄູກັບຜູ້ຮຽນເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ສຶກປະ ຫັບໃຈຫຼາຍຂຶ້ນ ດັ່ງທີ່ (Cholany Desachinda, 2001) ໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ວ່າຄວາມພໍໃຈຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ກັບສິ່ງທີ່ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ມີປະຕິສໍາພັນທີ່ດີຕໍ່ກັນ ໂດຍທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ. ຢ່າງໃດກໍດີ, ເມື່ອພິຈາລະນາເປັນລະລາຍປີເດັ່ນແລ້ວ ເຫັນວ່າການປະເມີນຄວາມຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈໃນລະດັບສູງກວ່າຂໍ້ອື່ນໆ ຢູ່ທີ່ 3.00 ເປັນລະດັບປານກາງ ເຊິ່ງອາດເປັນຍ້ອນວ່າຄູອາດຈະກວດຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຜູ້ຮຽນເປັນປົກກະຕິໃນທ້າຍຊົ່ວໂມງຮຽນ.

5.2. ຕໍ່ກັບຄູແນະນໍາວິໄຈ, ເຫັນວ່າຄ່າສະເລ່ຍທັງໝົດ 5 ລາຍການແມ່ນຢູ່ທີ່ 2.30 ເຊິ່ງເປັນລະດັບຕໍ່າ. ເມື່ອເບິ່ງ ແລ້ວເຫັນວ່າຄູແນະນໍາການວິໄຈອາດມີບັນຫາໃນການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາແກ່ຜູ້ວິໄຈ.ເຫດຜົນອາດເປັນເພາະວ່າ ຄູແນະນໍາ ວິໄຈບໍ່ມີເວລາພຽງພໍໃຫ້ແກ່ນັກສຶກສາວິໄຈຂອງຕົນເອງໃນການດໍາເນີນວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ ຫຼື ອາດຈະມີປະສິບການບໍ່ ຫຼາຍໃນການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ດັ່ງນັ້ນຂໍ້ນີ້ຈຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈໃນລະດັບຕໍ່າ. ຂໍ້ນີ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບແນວຄວາມຄິດ ຂອງ (Parinya Jalerat, 2003) ທີ່ໄດ້ອະທິບາຍວ່າ ຄົນເຮົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈຫຼາຍ ຫຼື ໜ້ອຍແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບວ່າ ຜົນງານຂອງເຂົານັ້ນເປັນທີ່ຍອມຮັບ ແລະ ພໍໃຈຈາກຄົນອື່ນຫຼາຍພຽງໃດ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອພິຈາລະນາເປັນແຕ່ລະ ປະເດັນແລ້ວ ເຫັນວ່າວຸດທິຂອງຄູແນະນໍາໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈສູງກວ່າຂໍ້ອື່ນໆຢູ່ທີ່ 3.4 ລະດັບປານກາງ.

5.3. ກ່ຽວກັບຄວາມພໍໃຈຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງຕໍ່ກັບເນື້ອໃນປຶ້ມແບບຮຽນວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນເຫັນວ່າຄ່າສະເລ່ຍທັງໝົດ 5 ລາຍການແມ່ນຢູ່ທີ່ 3.30 ເຊິ່ງເປັນລະດັບປານກາງ. ເນື້ອໃນປຶ້ມແບບຮຽນວິໄຈທີ່ພັດທະນາຂຶ້ນມານັ້ນປະກົດວ່າໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈໃນລະດັບເປັນທີ່ຍອມຮັບສໍາລັບນັກສຶກສາຄູບີສຸດທ້າຍສາຍພາສາອັງກິດ ແລະ ເປັນເອກະສານທີ່ຂ້ອນຂ້າງມີປະໂຫຍດສໍາລັບການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ. ດັ່ງນັ້ນ, ປັດໄຈນີ້ໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈຈາກກຸ່ມຕົວຢ່າງໃນລະດັບປານກາງ ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບບົດຄົ້ນຄວ້າຂອງ (Sutep Phanisaphan, B.E. 2541) ທີ່ໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ວ່າ ຄົນສ່ວນຫຼາຍຈະສະແດງຄວາມພໍໃຈຕໍ່ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຮູ້ສຶກມັນເປັນສິ່ງທີ່ມີຄ່າ ແລະ ປະໂຫຍດຕໍ່ເຂົາ. ແຕ່ເມື່ອພິຈາລະນາເປັນແຕ່ລະດ້ານ ເຫັນວ່າຄວາມແອອັດ ຫຼື ໜ້າແທ້ເກີນໄປຂອງເນື້ອໃນປຶ້ມແບບຮຽນວິໄຈໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈໃນລະດັບຕໍ່າກວ່າຂໍ້ອື່ນໆ ຢູ່ທີ່ 2.80. ເຫດຜົນກໍອາດເປັນຍ້ອນວ່າແຕ່ລະບົດ ຫຼື ແຕ່ລະພາກບັນຈຸເນື້ອຫາຫຼາຍເກີນຄວາມຈໍາເປັນ ເຊິ່ງອາດຈະເປັນປະໂຫຍດໜ້ອຍ ກໍເປັນໄດ້.

6. ສະຫຼຸບ

ໃນການວິໄຈກ່ຽວກັບຄວາມພໍໃຈຂອງນັກສຶກສາຄູຕໍ່ກັບປຶ້ມແບບຮຽນວິຊາວິໄຈ, ຄູສອນ ແລະ ຄູແນະນໍາວິໄຈໃນສົກຮຽນ 2017-2018, ຜູ້ວິໄຈໄດ້ຖືເອົາ 3 ປະເດັນຫຼັກເພື່ອນໍາໄປຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາ ຄື: 1). ພຶດຕິກຳການສອນຂອງຄູສອນວິຊາວິໄຈ, 2). ການໃຫ້ແນະນໍາຂອງຄູແນະນໍາວິໄຈຕໍ່ກັບນັກສຶກສາຄູວິໄຈໃນເວລາລົງເຝິກຫັດວິຊາຊີບຄູ, ແລະ 3). ເນື້ອໃນຂອງປຶ້ມແບບຮຽນວິຊາວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ. ຜູ້ຕອບຄໍາຖາມທັງໝົດເປັນນັກສຶກສາຄູບີສຸດທ້າຍສາຍພາສາອັງກິດຂອງວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ. ຕໍ່ກັບເນື້ອໃນປຶ້ມແບບຮຽນ ປະກອບມີລາຍການ 5 ຂໍ້ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈໂດຍລວມໃນລະດັບປານກາງ ຍົກເວັ້ນລາຍການຄວາມແອອັດຂອງເນື້ອໃນປຶ້ມແບບຮຽນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈໃນລະດັບຕໍ່າ. ຕໍ່ກັບພຶດຕິກຳການສອນຂອງຄູວິໄຈ ປະກອບມີລາຍການ 6 ຂໍ້ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈໂດຍລວມໃນລະດັບຕໍ່າ ຍົກເວັ້ນລາຍການປະເມີນຄວາມຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນ ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈໃນລະດັບປານກາງ. ແລະ ຕໍ່ກັບພຶດຕິກຳການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາຂອງຄູແນະນໍາວິໄຈຕໍ່ກັບນັກສຶກສາວິໄຈ ປະກອບມີທັງໝົດ 5 ລາຍການ ເຊິ່ງໂດຍລວມໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈຈາກນັກສຶກສາໃນລະດັບຕໍ່າ ຍົກເວັ້ນລາຍການວຸດທິຂອງຄູແນະນໍາວິໄຈໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈໃນລະດັບປານກາງ.

7. ຂໍ້ສະເໜີແນະ

ໂດຍອີງໃສ່ຜົນການວິໄຈຄັ້ງນີ້ ຈຶ່ງມີຂໍ້ສະເໜີແນະດັ່ງນີ້:

7.1 ໂດຍລວມແລ້ວ, ເນື້ອໃນປຶ້ມແບບຮຽນວິຊາວິໄຈໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈໃນລະດັບປານກາງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ຂຽນປຶ້ມຄູ່ມືແບບຮຽນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ຄູສອນທີ່ນໍາໃຊ້ປຶ້ມດັ່ງກ່າວອາດຈະພິຈາລະນາຄືນເນື້ອໃນບາງພາກສ່ວນເພື່ອຕັດຮອນສິ່ງທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈໍາເປັນໜ້ອຍ ຫຼື ເນື້ອໃນທີ່ຊ້າກັບເນື້ອອື່ນທີ່ໄດ້ນໍາສະເໜີມາໃນບົດກ່ອນ. ການບັນຈຸຕົວຢ່າງທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ເປັນຮູບປະທໍາເຂົ້າໃນເນື້ອໃນແຕ່ລະພາກມີຄວາມຈໍາເປັນຫຼາຍ ເຊິ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມສົນໃຈຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດເຂົ້າໃຈບົດຮຽນງ່າຍຂຶ້ນ.

7.2 ຄູສອນເປັນບຸກຄົນທີ່ສໍາຄັນໃນການໃຫ້ຄວາມສະດວກ, ເປັນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ແລະ ເປັນຜູ້ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາແກ່ຜູ້ຮຽນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄູສອນມີຄວາມຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ກະກຽມບົດຮຽນພ້ອມດ້ວຍອຸປະກອນ, ສື່ການສອນ ແລະ ຕົວຢ່າງທີ່ຈໍາເປັນ ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ພຽບພ້ອມເພື່ອຊ່ວຍກະຕຸ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນສາມາດຮຽນຮູ້ໄດ້ໄວຫຍິ່ງຂຶ້ນ. ນອກນັ້ນ, ຄູສອນຍັງຕ້ອງໄດ້ຄໍານຶງເຖິງການສ້າງກິດຈະກຳທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການສອນໃນຮູບແບບສົ່ງເສີມໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ມີໂອກາດໄດ້ເຝິກປະຕິບັດໄປພ້ອມກັບການຮຽນຢູ່ໃນຫ້ອງ ເນື່ອງຈາກວ່າຜູ້ຮຽນອາດມີຮູບແບບການຮຽນຮູ້ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

7.3. ປາສະຈາກຄໍາແນະນໍາທີ່ດີ ແລະ ຈະແຈ້ງຈາກຄູຜູ້ແນະນໍາການວິໄຈ ມັນຈະເປັນການຍາກສໍາລັບຜູ້ທີ່ເລີ່ມຕົ້ນເຮັດການວິໄຈທີ່ຈໍາປະສົບສໍາເລັດໃນການເຮັດວິໄຈ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄູແນະນໍາວິໄຈອາດຈະກໍານົດກໍານົດເວລາທີ່ຊັດເຈນໃນການໃຫ້ນັກສຶກສາວິໄຈທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນໄດ້ມາພົບເພື່ອຂໍຄໍາເປີກສາ. ນອກນັ້ນ, ຄູແນະນໍາວິໄຈອາດ

ຈະຖືກເປັນສໍາຄັນໃນການເຮັດບົດບາດເປັນຜູ້ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາແກ່ນັກສຶກສາ ແລະ ຄວນມີຄວາມກຽມ ພ້ອມໃນການ
ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາທີ່ມີແນວທາງອອກທີ່ຖືກຕ້ອງໃຫ້ແກ່ນັກສຶກສາວິໄຈເພື່ອນໍາໄປຜັນຂະຫຍາຍຈົນໃຫ້ເກີດຜົນສໍາເລັດ.

ເອກະສານອ້າງອີງ/References

Cholani, D. 2001. <http://www.pt.tsu.ac.th/rdi/Traincourse/files/DATA>.

Parinya, J. 2003.

Rattana, B. (B.E. 2544): Research and Education Science

S.Wadsana, P. (B.E. 2541): Classroom Action research and Development of Instruction.
Learning Manual. Bangkok: Academic Department, Ministry of education
(Thailand)

Suphatra, E. (B.E. 2554): Research for learning development

<http://www.moe.go.th/wijai/RE%20learn.doc>.

Suthep, Ph. (B.E. 2541).

Suthep, Ph. (B.E. 2546).

Sutima, M. (Classroom-action research: Meaning and importance.

<https://www.gotoknow.org/posts/488195>

TTD, MOE, 2006 (Laos).

TTD, 2010 (Laos).

Vichai, L. (B.E. 2531).

Vichit, S. (B.E. 2546): Research for instruction. Education Article,
Year 14.Vol.2. P.31.